

der, at der faktisk er forskel på en dansk boligsøgende og en udefrakommende flygtning.

Der vil jeg så sige, at hele denne tale om den abstrakte lighed er ganske rigtig socialismens, det er marxismens. Det er den, der spillede fallit ved dette valg, fordi dette valg handlede om, at den danske befolkning sagde: Vi ønsker, at danskerne faktisk skal være dem, der har førstefødselsret i dette land. Derfor er netop denne modsætning mellem den abstrakte lighed og det, som Dansk Folkeparti står for, kernen i den moderne politiske debat.

Og så lige til sidst: Det er jo pragtfuldt at høre de sure stå og forsikre, at de er glade. Jeg synes, det er meget interessant, og jeg synes, det er sjovt at se surheden på den måde.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Fru Pia Kristensen nævnte, at satspuljepartierne bare kunne afsætte nogle flere midler til de hjemløse fremover. Er fru Pia Kristensen ikke klar over, at alle pengene i satspuljen hvert år kommer de svageste i samfundet til gode? Det kan jeg ikke begribe at fru Pia Kristensen har så utrolig meget imod med fru Pia Kristensens sociale sindelag.

Er fru Pia Kristensen klar over, at der i de senere år er blevet afsat flere hundrede millioner kroner på hjemløseområdet, millioner af kroner, som stadig væk står og samler støv i Socialministeriet, fordi kommunerne ikke vil have dem?

Jeg vil så afslutningsvis sige som en bemærkning, at jeg ikke er socialistisk, når jeg siger det her, men jeg er bestemt heller ikke enig med hverken fru Pia Kristensen eller hr. Søren Krarup, som udtalte sig om menneskesyn, danskere og flygtninge.

Kl. 12.25

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Til fru Margrethe Vestager vil jeg sige, at den der med sure mennesker vil jeg ikke kommentere. I Dansk Folkeparti, kan jeg sige, nu vi snakker om surhed og glæde, er vi er meget, meget glade. Vi er utrolig glade for det forlig, der er indgået, men det er således, at når man indgår et forlig, kan man altså ikke få opfyldt alting på én gang. Vi tilhører altså et parti, som også er et økonomisk ansvarligt parti, og vi vil ikke gå ud og bruge pengene, før vi har dem. Sådan er det.

Jeg kan da sige, at vi er meget glade, bl.a. fordi der er blevet forbedring på dødepakken, på

ledsageordningen, på ventelisterne på hospitalerne. Er det måske ikke nogle gode ting, der er blevet gennemført dér?

Til hr. Søren Krarup vil jeg blot sige, at jeg er fuldstændig enig i hr. Søren Krarups tankegang.

Til fru Tove Videbæk: Jo, jeg er enig med fru Tove Videbæk i, at satspuljemidlerne går til lutter gode formål. Men jeg er uenig i, at indbeta-lerne skal være alle på overførselsindkomster. De grupper, der skal have de midler, skal findes via finansloven, og det er derfor, vi ikke er med i det satspuljeforlig.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Anne-Marie Meldgaard for sin tredje og sidste korte bemærkning. Derefter er det fru Aase D. Madsen og fru Tove Videbæk.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det sidste fru Pia Kristensen her svarede – godt nok til ikke mig – forstod jeg ikke rigtig, men det vil jeg vende lidt tilbage til.

Jeg vil godt sige tak til fru Pia Kristensen for det tilsagn, der blev givet her fra talerstolen, om, at i de forhandlinger med regeringen om de 150 mio. kr. vil Dansk Folkeparti prioritere de svageste meget højt. Det vil vi selvfølgelig følge nøje, når forhandlinger pågår.

Så vil jeg også godt sige i forhold til det med humøret, der svinger lidt: Dansk Folkeparti er meget glade for den aftale, de har lavet om finansloven, som så udløber her næste år den 1. januar, men så oplever jeg stadig væk, at Dansk Folkeparti er forholdsvis sure over, at de ikke er med i det gode selskab blandt satspuljepartierne.

I forlængelse af det vil jeg godt – og det er her, jeg kommer tilbage – spørge: Hvad er det for nogle fattige, der betaler til satspuljerne og altså også til de svage? Er det de samme, der betaler til sig selv, eller hvad? Kan fru Pia Kristensen fortælle mig det, når hun nu påstår, at pengene bliver uddelt med spreddehag?

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Det var netop med hensyn til satspuljen, som der nu har været flere på talerstolen og tale om: Er det ikke således, fru Pia Kristensen, at der til satspuljemidlerne hver eneste år bliver taget 0,3 pct. fra alle på overførselsindkomster? I 9 år har man, for at sige det populært, tyvstjålet 0,3 pct.